

NAGY ZSUKA

május asszony fázik

Töredékek

Tóth Erzsébetnek
„Én sirály vagyok” (Csehov)

*fekete kutyáid széttépnek,
mint egy rongybabát,
újra hallod a gonosz szavát –
éjfél van, vérzel,
batikolt álom mézízű kéjjel,*

s mint meggyfavirág szirma, hull

a szó,

*ujjadon Szaturnusz gyűrűje,
blúzodon, mint sápadt bross,*

a Nap,

a zeniten keselyűhadak,

*s vérvörös borostyán a tested,
ha e hazug világ szikéje boncol,
régieperfádra koncol
a jelen reménytelen
tiszavirág-katonája*

*de minden Ma ezer színét ontja
(Antigoné, Elektra sorsa –)*

*

*de te vagy, ki megmaradtál,
hiába köpködtél, hadartál,
kiválasztott vagy,*

*ezért, hogy a világ magadra
hagy –*

*szerelmeid borízű csókja
ébresszen rém-álmaidból,
hogy aztán eljöhessen újra:*

vasárnap –

május –

az asztalon

bor,

biblia,

altató,

Trigorin –

kitömvé,

és a sirály elrepült

örökre

*

*hegedű-b-be ordító,
vinnnyogó akkordokat adagoló
pokolbeli fájdalom,
akkor jó, ha fáj dalom –*